

گفته های ریاز فلسون ماندالا

گزیده هایی از سخنرانی ها، ۱۹۶۱-۲۰۰۸

نلسون ماندلا نمادی زنده از عالی ترین ارزش های سازمان ملل متحد است. او در جریان سال های طولانی در زندان اعتقاد تزلزل ناپذیر خود را به عدالت و برابری انسان حفظ کرد. وی به محض آزادی از زندان با کسانی آشتی کرد که عامل بیشترین رنج های او بودند و رهبری مسیر در جهت تبدیل آفریقای جنوبی به جامعه ای مردم سالار و طرفدار برابری و چند نژادی را بر عهده گرفت. ماندلا همچنان برای صلح و آرامش و منزلت انسان در سراسر جهان به گونه ای خستگی ناپذیر تلاش می کند. مشارکت وی در برنامه های مبارزه با ایدز سبب ایجاد زمینه های تازه علیه انگ و بدنامی شد.

ماندلا شهروندی نمونه و شایان تقلید جهانی است.

بان کی- مون دبیرکل سازمان ملل متحد

مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نوامبر ۲۰۰۹ به پاس مساعدت نلسون ماندلا، رئیس جمهوری پیشین آفریقای جنوبی به فرهنگ صلح و آزادی، ۱۸ ژوئیه را "روز بین المللی نلسون ماندلا" اعلام کرد.

قطعنامه (A/RES/64/13) مجمع عمومی نقش مهم نلسون ماندلا را در آزاد سازی آفریقا و در ترویج وحدت آفریقا به رسمیت می شناسد. این قطعنامه همچنین ارزش های ماندلا و تعهد او نسبت به خدمت به بشریت، در حوزه های حل مناقشات، روابط نژادی، ترویج و حمایت از حقوق بشر، آشتی، برابری جنسیتی و حقوق کودکان و دیگر گروه های آسیب پذیر، و بهبود وضعیت جوامع فقیر و توسعه نیافته را به رسمیت می شناسد. قطعنامه فوق از مساعدت ماندلا به مبارزه برای تحقق دموکراسی در سطح بین المللی و ترویج فرهنگ صلح در سراسر جهان قدردانی می کند.

درباره آزادی

"حرکت ما به سمت آزادی غیر قابل بازگشت
است. ما نباید اجازه دهیم ترس سد راهمان
شود."

نلسون ماندلا در راهپیمایی آزادی پس از بیش از دو دهه در زندان، در کنار وینی مادیکیزلا-ماندلا، همسر خود در آن زمان، / ۱۱ فوریه ۱۹۹۰، پارل، آفریقای جنوبی/ عکس از گریم ویلیامز

از کسانی که حق رای ندارند نمی توان انتظار داشت به پرداخت مالیات به دولتی ادامه دهند که نسبت به آنان مسوول نیست. از مردمی که در فقر و گرسنگی زندگی می کنند نمی توان انتظار داشت به دولت و مسوولان محلی اجاره های سنگین برای خانه بپردازند. ما توانایی های کشاورزی و صنعت کشور را فراهم می سازیم. ما با دستمزدهای بسیار کم کار معادن طلا، الماس و ذغال سنگ، مزارع و صنعت را تولید می کنیم. چرا باید به ثروتمند کردن کسانی ادامه دهیم که دسترنج عرق و خون ما را می دزدند؟ همان کسانی که از ما بهره کشی می کنند و حق ما را برای تشکیل اتحادیه های کارگری و صنفی زیر پا می گذارند؟...

به من اطلاع داده شده دستور توقیف صادر شده است، و پلیس در جستجوی من است... هر سیاستمدار سرد و گرم چشیده ای درک خواهد کرد در شرایط کنونی این کشور، دنبال شهادت حقیرانه رفتن با تسلیم خود به پلیس کاری ساده لوحانه و جنایتکارانه است. ما برنامه ای مهم پیش روی خود داریم و این مهم است که آن را به طور خیلی جدی و بدون درنگ انجام دهیم.

من این مسیر را انتخاب کرده ام که دشوارتر است و خطرناک و دشواری های بیشتر از حبس شدن در زندان دارد. من مجبورم از همسر و فرزندان عزیزم، از مادر و خواهرانم دور باشم، در سرزمین خودم همچون فردی غیرقانونی به صورت پنهانی زندگی کنم. مجبورم کسب و کارم را تعطیل کنم، شغلم را کنار بگذارم، و در فقر و بیچارگی زندگی کنم، همچنان که بسیاری از مردم من دارند چنین می کنند. ... من در کنار شما، وجب به وجب، و کیلومتر به کیلومتر با دولت خواهم جنگید تا پیروز شویم. شما می خواهید چه کنید؟ آیا با ما همراه خواهید شد، یا می خواهید با دولت در تلاش های آن برای سرکوبی ادعاها و آرزوهای مردم خود همکاری کنید؟ یا می خواهید در موضوعی که برای مردم من، برای مردم ما، حکم مرگ و زندگی را دارد ساکت و بی طرف بمانید؟ من انتخابم را کرده ام: از آفریقای جنوبی خارج نمی شوم، همچنان که تسلیم نیز نخواهم شد. آزادی را تنها با تحمل سختی ها، فداکاری و اقدام مبارزه جویانه می توان به دست آورد. این مبارزه زندگی من است. من به جنگیدن برای آزادی تا پایان زندگی خود ادامه خواهم داد.

"مبارزه زندگی من است" اعلامیه مطبوعاتی در شرایطی که ماندلا پنهانی در آفریقای جنوبی زندگی می کرد در ۲۶ ژوئن ۱۹۶۱ منتشر شد.

"آرمان برخورداری از جامعه ای آزاد و طرفدار برابری را گرامی داشته ام.... این آرمانی است که امیدوارم برایش زندگی کنم و به آن دست یابم. اما اگر لازم باشد، این آرمانی است که آماده ام برای آن بمیرم."

برابری در مقابل قانون به معنی درست آن یعنی مشارکت در ایجاد قوانینی که براساس آن بر انسان حکومت می شود، مجموعه قوانینی که حقوق دموکراتیک همه بخش های جمعیت ، حق مراجعه به دادگاه برای حمایت و محافظت یا خلاصی و یاری در صورت نقض حقوق تضمین شده در قانون ، و حق شرکت در اجرای عدالت به عنوان قاضی، رییس دادگاه، دادستان کل، وکیل و مشاور حقوقی، و مشاغل مشابه را تضمین می کند .

در غیاب این عوامل حفاظتی عبارت "برابری در مقابل قانون"، تا آنجا که هدف در نظر است درباره ما مورد استفاده قرار گیرد، بی معنی و گمراه کننده است. تمامی حقوق و مزایایی که به آن ها اشاره کرده ام در انحصار سفیدپوستان است، وما از هیچکدام از آن ها برخوردار نیستیم. ...

...من چه از نظر اخلاقی و چه حقوقی خود را متعهد به اطاعت از قوانینی نمی دانم که از سوی پارلمانی وضع شده که من نماینده ای در آن ندارم. این امر که اراده مردم مینا و شالوده اقتدار دولت است، اصلی است که همگان آن را به عنوان امری مقدس در سراسر دنیا پذیرفته اند، و پایه های اساسی آزادی و عدالت را تشکیل می دهد. این امری قابل درک است که چرا شهروندان، که حق رای و همچنین حق نمایندگی مستقیم و بی واسطه در نهادهای حاکم کشور را دارند، باید از نظر اخلاقی و حقوقی با قوانین حاکم بر کشور محدود باشند.

همچنین باید قابل درک باشد چرا ما، به عنوان آفریقاییان، باید این نگرش را داشته باشیم که نه از نظر اخلاقی و نه حقوقی موظف به اطاعت از قوانینی نیستیم که آن‌ها را وضع نکرده ایم، همچنان که نمی‌توان از ما انتظار داشت به دادگاه‌هایی که چنین قوانینی را اجرا می‌کنند اعتماد داشته باشیم. ...

من از تبعیض نژادی نفرت دارم، و نفرتم را با توجه به این واقعیت که اکثریت عظیم نوع بشر احساسی مشابه دارند به جا و درست می‌دانم. من از القای برنامه ریزی شده تعصب و تبعیض نژادی در کودکان نفرت دارم و این واقعیت که اکثریت عظیم مردم، در اینجا و خارج، با من هم عقیده هستند، سبب می‌شود این نفرت خود را درست بدانم. من از خودپسندی نژادی نفرت دارم که مقرر می‌دارد چیزهای خوب زندگی به عنوان حق انحصاری اقلیتی از مردم حفظ شود، و اکثریت مردم را تا حد فرمانبرداری و پست تر بودن پایین می‌آورد، و آنان را به عنوان دارایی منقول فاقد حق رای و اظهارنظر می‌داند و نگر می‌دارد تا در هر جا که به آنان گفته می‌شود کارکنند و آنگونه که اقلیت حاکم می‌گوید رفتار کنند. این واقعیت که اکثریت عظیم مردم هم در این کشور و در خارج با من هم عقیده هستند سبب می‌شود نفرت خود را درست بدانم.

این دادگاه هیچ کاری نمی‌تواند با من بکند که این نفرت را به شکلی در من تغییر دهد، نفرتی که فقط با حذف بی‌عدالتی و رفتار غیرانسانی برطرف می‌شود که من کوشیده‌ام از زندگی سیاسی و اجتماعی این کشور حذف کنم. ...

اعلامیه دادگاه، پره توریا، آفریقای جنوبی، ۱۵ اکتبر-۷ نوامبر ۱۹۶۲

سوگواران در مراسم تشییع جنازه کسانی که در شهرک لانگیا در یونینهاگ به دست پلیس آفریقای جنوبی کشته شدند/ ۲۱ مارس ۱۹۸۵، استان کیپ، آفریقای جنوبی / عکس سازمان ملل متحد

شکایت مردم آفریقا تنها این نیست که آنان فقیر و سفید پوستان ثروتمند هستند بلکه این است که هدف قوانینی که به وسیله سفید پوستان وضع می شود حفظ این وضعیت است. دو راه برای خروج از فقر وجود دارد. راه نخست از طریق آموزش رسمی، و راه دوم این که کارگران مهارت بیشتری در کار خود داشته و در نتیجه به دستمزدهای بیشتر دست یابند. تا آنجا که به مردم آفریقا مربوط می شود مجموعه قوانین کشور به عمد آنان را از دسترسی به این دو راه پیشرفت محروم کرده اند....

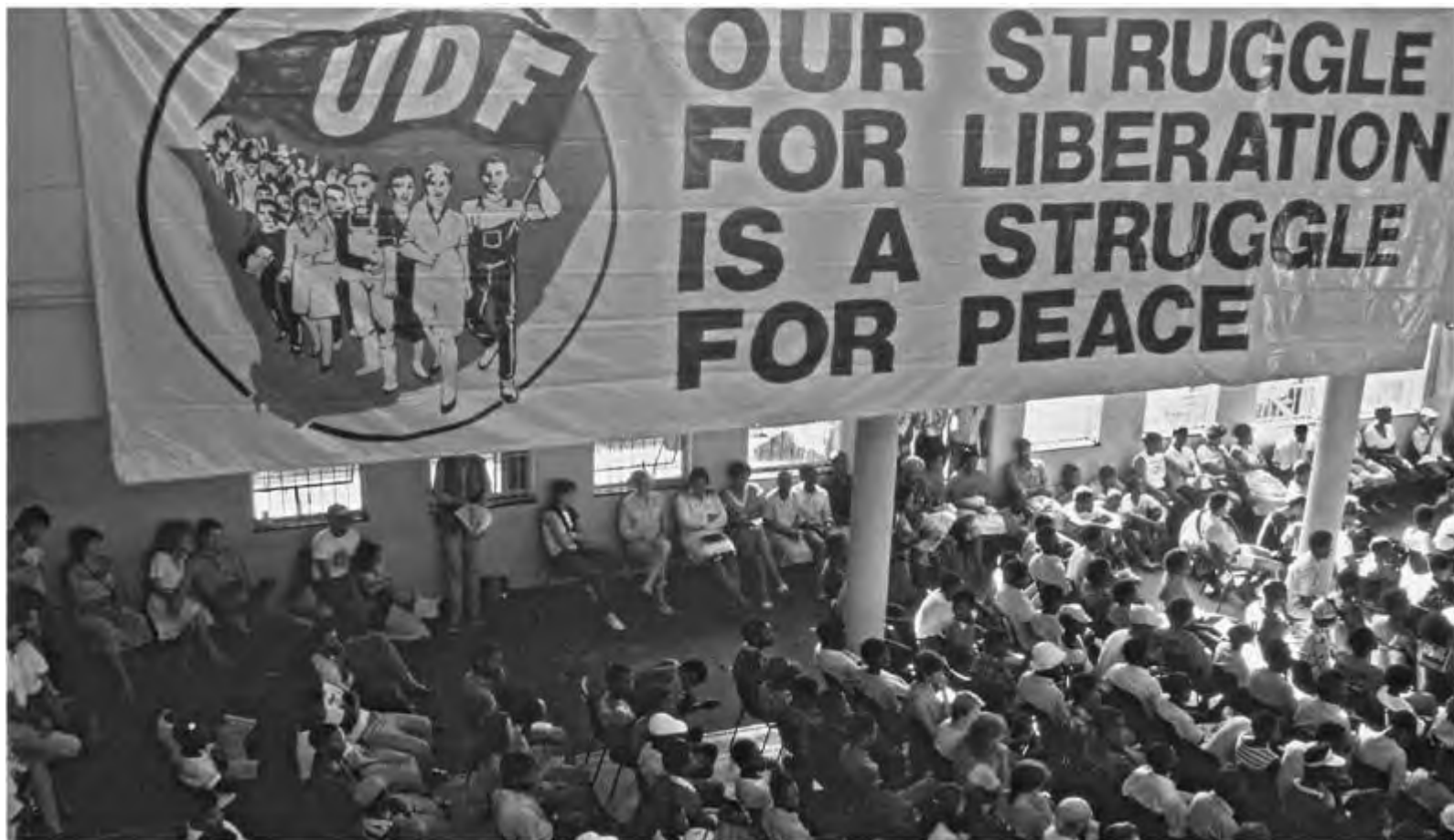
مهم تر از هر چیز، ما حقوق سیاسی برابر می خواهیم، زیرا بدون این حقوق ناتوانی های ما همیشگی و دایمی خواهد بود. من می دانم که این درخواست به نظر سفید پوستان در این کشور انقلابی می آید زیرا در آن صورت اکثریت رأی دهندگان، آفریقاییان خواهند بود. این امر باعث می شود سفید پوستان از دموکراسی و برابری هراس داشته باشند.

اما نمی توان اجازه داد این هراس مانع تنها راه حلی باشد که هماهنگی نژادی و آزادی را برای همه تضمین خواهد کرد. این واقعیت ندارد که اعطای حق رای به همه موجب سلطه نژادی سیاهپوستان خواهد شد. تقسیم بندی سیاسی، بر مبنای رنگ پوست، کاری به کلی جعلی و مصنوعی است و، هنگامی از میان برداشته شود، سلطه یک گروه رنگین پوست بر دیگر گروه ها نیز حذف خواهد شد. کنگره ملی آفریقا مدت نیم قرن با نژاد پرستی مبارزه کرده است. هنگامی که پیروز شود این سیاست را تغییر نخواهد داد.

این چیزی است که کنگره ملی آفریقا دارد به خاطرش مبارزه می کند. این مبارزه، مبارزه ای به راستی ملی است. این مبارزه مردم آفریقا است که از رنج ها و تجربه های ویژه خود آنان الهام گرفته شده است. این مبارزه ای برای حق زندگی کردن است.

من در تمامی طول زندگیم خود را وقف این مبارزه مردم آفریقا کرده ام. من با سلطه سفید پوستان و سیاهپوستان جنگیده، آرمان جامعه ای برابر و آزاد را گرامی داشته ام که همه مردم با هم در آن با هماهنگی و فرصت های برابر زندگی کنند. این آرمانی است که امیدوارم برایش زندگی کنم و به آن دست یابم. اما اگر لازم باشد این آرمانی است که آماده ام به خاطرش بمیرم.

اعلامیه از جایگاه منهدمان در جلسه افتتاحیه پرونده دفاع در محاکمه ریونیا، پره توریا، آفریقای جنوبی، ۲۰ آوریل ۱۹۶۴

گردهمایی اعتراضی جبهه متحد دموکراتیک در ژوهانسبورگ / ۱ مارس ۱۹۸۵، ژوهانسبورگ، آفریقای جنوبی / عکس سازمان ملل متحد

مبارزه ما به لحظاتی سرنوشت ساز رسیده است. ما از مردم خود می خواهیم این فرصت را غنیمت بشمارند تا جریان حرکت به سمت دموکراسی و برابری سرعت و تداوم یابد. ما برای آزادی خود بیش از آنچه باید انتظار کشیده ایم و دیگر نمی توانیم منتظر بمانیم. حالا زمان آن است مبارزه را در تمام جبهه ها تشدید کنیم. کاستن از شدت تلاش هایمان در این مرحله اشتباهی خواهد بود که نسل های آینده قادر نخواهند بود آن را ببخشند. دورنمای آزادی که در افق پیدا است باید ما را برای مضاعف کردن تلاش های خود دلگرم و تشویق کند.

تنها از طریق اقدام منضبط همگانی است که پیروزی ما می تواند تضمین شود. ما از هموطنان سفید پوست خود می خواهیم در شکل دادن به آفریقای جنوبی جدید به ما بپیوندند. جنبش آزادی خواهی خانه ای سیاسی برای شما هم هست. ما از جامعه بین المللی می خواهیم به مبارزه برای انزوای رژیم آپارتاید ادامه دهد. لغو تحریم ها در شرایط کنونی به مثابه خطر نیمه تمام گذاشتن فرایند حرکت برای ریشه کن کردن کامل آپارتاید خواهد بود.

حرکت ما در جهت آزادی برگشت ناپذیر است. نباید اجازه دهیم ترس مسیر ما را سد کند. تضمین حق رای برای همه مردم در یک آفریقای جنوبی، متحد دموکرات و غیر نژادی تنها راه برای تحقق صلح و هماهنگی نژادی است....

هنگام آزادی از زندان، کیپ تاون، آفریقای جنوبی، ۱۱ فوریه ۱۹۹۰

"ما برای آزادی خود بیش از آنچه باید انتظار کشیده ایم."

جمعیت شادمان از پیروزی به سخنان نلسون ماندلا در افتتاحیه ریاست او به عنوان نخستین رئیس جمهوری سیاهپوست آفریقای جنوبی گوش می دهند. / ۱۰ مه ۱۹۹۴، پره توریا، آفریقای جنوبی/عکس سازمان ملل متحد/ کریس سائلبرگر

درباره تبعیض نژادی

"چه از نظر اخلاقی و چه حقوقی خود را متعهد به اطاعت از قوانینی نمی دانم که از سوی پارلمانی وضع شده که من نماینده ای در آن ندارم."

وقوع جنایت آپارتاید برای همیشه به عنوان یک بلا و مصیبت پاک نشدنی در تاریخ بشر باقی خواهد ماند. نسل های آینده به یقین خواهند پرسید: چه اشتباهی رخ داد که این نظام توانست متعاقب تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر مستقر شود؟ این امر که این نظام سال ها دوام آورد قبل از این که همه ما در مقابل آن بایستیم و بگوییم "دیگر بس است"، برای همیشه اتهام و چالشی برای همه مردان و زنان شرافتمند و با شعور خواهد ماند....

اجازه دهید به اتفاق این موضوع را بررسی کنیم. بیایید، با اقدامات مشترک خود، ثابت کنیم هدف هایی را که این سازمان برای تحقق آن ها ایجاد شد درست بودند و شرایطی ایجاد کنیم که در آن منشورسازمان و اعلامیه جهانی حقوق بشر بخشی از مجموعه قانونی باشد که نظم سیاسی و اجتماعی یک آفریقای جنوبی جدید براساس آن استوار خواهد شد. پیروزی مشترک ما تضمین شده است.

خطاب به کمیته ویژه سازمان ملل متحد علیه آپارتاید، نیویورک، ایالات متحده امریکا، ۲۲ ژوئن ۱۹۹۰

" همه ما می دانیم نژاد پرستی با چه سماجت و سرسختی می تواند به فکر ما نفوذ کند و با چه شدتی روح و روان انسان را آلوده سازد. "

این به یقین باید یکی از طنزهای بزرگ روزگار ما باشد که برای نخستین بار در تاریخ ۴۹ ساله سازمان ملل متحد یک رییس کشور آفریقای جنوبی که از میان اکثریت آفریقایی آنچه یک کشور آفریقایی است انتخاب شده در مجمع عمومی با اهمیت آن سخنرانی می کند.

از نظر نسل های آینده این امر بی نهایت عجیب خواهد بود که برای نمایندگی ما در اواخر قرن بیستم ممکن شد کرسی خود را در مجمع عمومی به دست آورد، و از طرف مردم ما و ملت های جهان به عنوان نمایندگان مشروع مردم کشور ما به رسمیت شناخته شود.

این به راستی موضوع بسیار دلپذیری است که این سازمان خجسته سال آینده پنجاهمین سالگرد خود را در شرایطی گرامی خواهد داشت که نظام آپارتاید ازم پاشیده و به گذشته پیوسته است. یکی از عوامل اصلی ایجاد این تغییر تاریخی تلاش عظیمی است که سازمان ملل متحد برای حصول اطمینان از خاتمه جنایت آپارتاید علیه بشریت به عمل آورد....

در همه تلاش هایی که انجام می دهیم، باید از درمان جراحاتی که در سراسر خط عظیم تفرقه بر اثر قرن ها استعمارگری و آپارتاید به تمامی مردم ما وارد شد، اطمینان حاصل کنیم. باید مطمئن شویم رنگ، نژاد و جنسیت از نظر هر یک از ما تنها موهبتی خدادادی تلقی شود و نه صفت یا نشانه ای پاک نشدنی که وضعیتی ویژه به شخصی می بخشد.

ما باید برای روزی کار کنیم که در آن روز، به عنوان مردم آفریقای جنوبی، به عنوان انسان های برابر و به منزله بخشی از یک ملت متحد و با احترام به تنوع آن، و نه افرادی دچار تفرقه، به یکدیگر نگاه و با هم تعامل کنیم. مسیری که برای رسیدن به این مقصد باید طی کنیم به هیچ وجه آسان نخواهد بود. همه ما می دانیم نژاد پرستی با چه سماجت و سرسختی می تواند به فکر ما نفوذ کند و با چه شدتی روح و روان انسان را آلوده سازد. هرچا نژاد پرستی از سوی نظام نژاد پرستی جهان مادی، چنان که در کشور ما است، حمایت شود این سماجت و سرسختی می تواند صدها برابر بیشتر شود.

با این حال مبارزه هر قدر دشوار باشد ما از پای نخواهیم نشست و هر قدر طول بکشد خسته نخواهیم شد. این واقعیت که نژاد پرستی کرامت و منزلت انسانی هم فعالان و عاملان و هم قربانیان خود را نابود می سازد ایجاب می کند، البته اگر ما در تعهد خود نسبت به حفظ کرامت انسانی صادق باشیم، تا نیل به پیروزی به مبارزه ادامه دهیم.

سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، نیویورک، ایالات متحده امریکا، ۳ اکتبر ۱۹۹۴

درباره آشتی

"آشتی و ملت سازی اگر بر تلاشی ملموس و مشخص برای حذف ریشه های واقعی بی عدالتی و مناقشه گذشته استوار نباشد چیزی جز مفاهیمی خشک و متظاهرانه نخواهد بود."

ما در آفریقای جنوبی بر این باوریم که رسیدن به هدف مان در زمینه زندگی بهتر برای همه در کوتاه ترین زمان هم ممکن و هم عملی است. باور و اعتماد ما از این آگاهی سرچشمه می گیرد که اکثریت عظیم مردم آفریقای جنوبی از هر رنگ و عقیده سیاسی در این دیدگاه سهیم هستند.

و ما از نقش جامعه بین المللی در تحقق این امر - نه تنها در شکل حمایت مادی- کاملاً قدردانی می کنیم. اگر امروز می توانیم با افتخار از ملتی با فرهنگ ها و نژادهای متنوع، که با وجود تنوع فرهنگ، دین، نژاد، زبان و قومیت متحد است سخن بگوییم علت بخشی از آن این است که جهان نمونه ای اخلاقی به ما ارائه داد که ما شهامت پیروی از آن را یافتیم.

این دستاورد به این دلیل پایدار خواهد ماند که براین درک و آگاهی استوار است که آشتی و ملت سازی، از جمله، به این معنی است که ما باید شناختن واقعیت درباره گذشته وحشتناک را شروع و از عدم تکرار آن اطمینان حاصل کنیم. بنابراین دستاورد ما نباید صرفاً راحتی و خوشی کوتاه مدت قبل از تکرار تلخی گذشته باشد.

ما همچنین تایید می کنیم که " آشتی و ملت سازی اگر بر تلاشی ملموس و مشخص برای حذف ریشه های واقعی بی عدالتی و مناقشه گذشته استوار نباشد چیزی جز مفاهیمی خشک و متظاهرانه نخواهد بود." امنیت ملی ما و بقا و ماندگاری دموکراسی جوان ما، مهم تر از هر عامل دیگر، به تنظیم برنامه برای تامین نیازهای اساسی مردم بستگی دارد. بازسازی و توسعه تضمین خواهد کرد همه مردم آفریقای جنوبی در زندگی؛ و در مجموع در منافع رفاه کشور سهیم داشته باشند.

سخنرانی در بنیاد راجیو گاندی، دهلی نو، هند، ۲۵ ژانویه ۱۹۹۵

مردم بسیاری در مورد توانایی ما در زمینه تحقق آرمان ملتی دارای تنوع بسیار، تردید داشته اند. این واقعیت دارد که آفریقای جنوبی به دلیل اختلافات بارها در آستانه نابودی قرار گرفت. اما اجازه بدهید موضوعی را امروز در اینجا تأکید کنم: این تنوع ما نیست که باعث تفرقه می شود، این تنوع قومی، دینی یا فرهنگی نیست که ما را از هم جدا می کند. از زمانی که آزادی خود را به دست آورده ایم تنها یک عامل جدایی و تفرقه می تواند بین ما وجود داشته باشد: عامل کسانی که دموکراسی را گرمی می دارند و کسانی که به آن اعتقاد ندارند!

ما به عنوان مردمی دوستدار آزادی می خواهیم شاهد شکوفایی کشور خود و ارائه خدمات اساسی به همه مردم باشیم. زیرا بدون تأمین نیازهای اساسی مردم خود آزادی ما هرگز نمی تواند کامل و دموکراسی ما با ثبات باشد. ما ثباتی را که توسعه باعث آن می شود شاهد بوده ایم و متقابلاً می دانیم صلح و آرامش نیرومندترین سلاحی است که هر جامعه یا ملتی می تواند برای توسعه داشته باشد.

در شرایطی که کشورمان را بازسازی می کنیم باید در مقابل دشمنان توسعه و دموکراسی، حتی اگر از عوامل داخلی خودمان باشند، هشیار باشیم. خشونت ما را به هدف هایمان نزدیک تر نخواهد کرد. همه ما باید این سوال را از خود بپرسیم: آیا هرچه در توان داشته ام برای تأمین آرامش و بهروزی شهر و جامعه ام انجام داده ام؟...

سخنرانی در مراسم دریافت آزادی دوربان، دوربان، آفریقای جنوبی، ۱۶ آوریل ۱۹۹۹

درباره حقوق بشر

"اعلامیه جهانی حقوق بشر به عنوان تایید حقانیت آرمان
ما مفید واقع شد."

سخنرانی نلسون ماندلا، رئیس کنگره ملی آفریقا، خطاب به شورای امنیت / ۱۵ ژوئیه ۱۹۹۲، سازمان ملل متحد، نیویورک، ایالات متحده آمریکا/ عکس از سازمان ملل متحد/ میلتون گرانت

از این پنجاه و سومین اجلاس مجمع عمومی (سازمان ملل متحد) در طول تاریخ به نحوی کاملاً مناسب به عنوان لحظه ای یاد خواهد شد که در آن ما پنجاهمین سالگرد تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر را جشن گرفتیم و گرامی داشتیم.

این اعلامیه که پس از شکست جنایات نازی ها و فاشیست ها علیه بشریت تدوین شد این امید را به وجود آورد که در آینده همه جوامع ما بر پایه های دیدگاه شکوهمند پیش بینی شده در هریک از ماده های آن ساخته شود.

"انسان هایی که مورد نظر اعلامیه جهانی حقوق بشر هستند، همچنان گرفتار جنگ ها و مناقشات خشونت آمیزند."

برای کسانی که ناچار بودند برای آزادی خود مبارزه کنند، مانند خود ما که، با کمک شما، مجبور بودیم خود را از نظام جنایتکار آپارتاید خلاص کنیم، اعلامیه جهانی حقوق بشر به عنوان تایید حقانیت آرمان ما مفید واقع شد و درعین حال چالشی را برای ما به وجود آورد که آزادی ما، بعد از تحقق، باید به اجرای دیدگاه های موجود در این اعلامیه متعهد باشد.

ما امروز این واقعیت را گرامی می داریم که این سند تاریخی پنج دهه ناآرام، که شاهد بعضی از استثنای ترین تحولات در تکامل جامعه انسانی بوده، را پشت سر گذاشته است. از جمله این تحولات فروپاشی نظام استعمار، پایان دنیای دوقطبی، پیشرفت های شگرف در علم و فن آوری و تثبیت جریان پیچیده جهانی شدن است.

و با این حال، در پایان همه این مسایل، انسان هایی که مورد نظر اعلامیه جهانی حقوق بشر هستند، همچنان گرفتار جنگ ها و مناقشات خشونت آمیزند. آنان هنوز به رهایی خود از هراس از مرگ، که ناشی از کاربرد سلاح های کشتار جمعی و سلاح های متعارف است، دست نیافته اند. ...

این احتمالاً آخرین باری است که افتخار خواهیم داشت در این مکان برای مجمع عمومی سخن بگویم. من، که در مراحل پایانی جنگ جهانی اول به دنیا آمدم و در شرایطی که جهان پنجاهمین سال صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر را گرامی می دارد از زندگی کاری کنار می روم، به پایان آن بخش از مسیر طولانی رسیده ام که فرصت داده می شود، همچنان که این فرصت باید به همه مردان و زنان داده شود، تا بازنشسته شوم و به استراحت و آرامش در کونو، روستای زادگاهم، دست یابم.

هنگامی که در کونو زندگی کنم و به کهنسالی تپه های آن شوم، امید خود را حفظ خواهم کرد که رهبرانی در کشور و منطقه ام، در قاره ام و در جهان پدیدار شده اند که اجازه نخواهند داد آزادی هیچ انسانی از او دریغ شود آنچنان که از ما دریغ می شد؛ هیچ انسانی آواره شود آنچنان که ما آواره بودیم؛ هیچ انسانی محکوم به گرسنگی شود آنچنان که ما محکوم بودیم؛ و هیچ انسانی از شئون و حیثیت انسانی خود محروم شود آنچنان که ما محروم بودیم. ...

در شرایطی که همه این امیدها به رویایی قابل تحقق تبدیل شوند و نه به کابوسی برای آزار روح و روان افراد کهنسال، آنگاه من ، به راستی، صلح و آرامش خواهم داشت. در آنصورت تاریخ و میلیاردها انسان در سراسر جهان به درست بودن رویایی که داشتیم گواهی خواهند داد و شهادت خواهند داد که ما خون دل خوردیم تا به رویایی عملی زندگی بخشیم.

سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، نیویورک، ایالات متحده امریکا، ۲۱ سپتامبر ۱۹۹۸

درباره نهادینه سازی صلح

صلح تنها به مفهوم عدم وجود مناقشه نیست؛ صلح ایجاد محیطی است که در آن همه بتوانند، بدون توجه به نژاد، رنگ، عقیده و مرام، دین، جنسیت، طبقه، پایگاه اجتماعی، یا هر نشانه دیگر مشخص کننده تفاوت اجتماعی، رشد کنند و شکوفا شوند.

دین، قومیت، زبان، سنت های فرهنگی، اجتماعی تمدن انسانی را غنی می سازند، و به غنا و قدرت تنوع ما می افزایند. چرا باید اجازه داده شود این عوامل دلیل تفرقه شوند؟ اگر بگذاریم چنین شود انسانیت مشترک خود را خوار و حقیر کرده ایم. ...

خطاب به مجمع جهانی صلح و عدم خشونت، دهلی نو، هند، ۲۱ ژانویه ۲۰۰۴

در آغاز قرن بیست و یک هنوز ناسازگاری، نفرت، تفرقه، مناقشه و خشونت بسیار زیادی در دنیای ما وجود دارد. نگرانی بنیادی برای دیگران در زندگی فردی و اجتماعی ما راهی طولانی در ساختن جهان به مکان بهتری که با اشتیاق فراوان رویا پیش را داشتیم خواهد رفت. ... ویران و نابود کردن خیلی آسان است. قهرمانان کسانی هستند که صلح می کنند و به جای ویران کردن می سازند. ...

خطاب به ششمین کنفرانس سالانه نلسون ماندلا، سوئتو، آفریقای جنوبی، ۱۲ ژوئیه ۲۰۰۸

پرزیدنت اف دلیو. دکلرک رییس سابق کشور و نلسون ماندلا پس از مراسم افتتاح ریاست جمهوری ماندلا / ۱۰ مه ۱۹۹۴، پره توریا، آفریقای جنوبی/ خبرگزاری رویترز/ جودا انگوینیا

درباره مبارزه با فقر

"غلبه بر فقر تنها شعار خیرخواهانه نیست بلکه اقدامی برای گسترش عدالت است."

مردم آفریقای جنوبی نشان داده اند هنگام رویارویی با دشواری‌ها توانایی بسیار زیادی برای همکاری و تشریک مساعی دارند. نظام آپارتاید سرانجام سرنگون شد چون کسانی که حقوق آنان زیر پا نهاده می شد متحد و تمامی بخش‌های جامعه متوجه شدند از همکاری بیش از جنگیدن با یکدیگر سود خواهند برد. همین عوامل به ما کمک کرده‌اند تا، با سرعت بسیار، پایه‌های زندگی بهتری را بسازیم.

هنگامی آپارتاید پایان یافت ما با وظیفه دشوار بازسازی جامعه فروپاشیده خود و ارائه اساسی‌ترین خدمات به مردم مان مواجه بودیم. مجبور بودیم مدرسه و بیمارستان بسازیم، مسکن و شغل ایجاد کنیم، اقتصاد خود را تقویت نماییم، از حقوق مردم مان از طریق قانون اساسی خود و دادگاه‌هایمان، محافظت کنیم، کمک کنیم آفریقای جنوبی با جدایی و تفرقه گذشته خود کنار بیاید و روند بهبود را شروع کند، به سوءاستفاده‌ها و لطماتی پایان دهد که بیشتر جوامع ما را گرفتار کرده بود.

در اصل وظیفه ما ایجاد شرایطی بود که در آن همه مردم آفریقای جنوبی امکان داشته باشند زندگی بهتری برای خود فراهم سازند. اما دولت به تنهایی نمی‌تواند از عهده این کارها برآید. لازم است همه ما، به اتفاق یکدیگر، دست به دست هم دهیم تا تغییرات لازم را به وجود آوریم.

به منظور دستیابی به این هدف‌ها به تغییر دولت از نظامی که در خدمت منافع اقلیت بود به دولتی که نیازهای همه مردم آفریقای جنوبی را تامین کند نیز نیاز داشتیم. و همه این کارها باید در کشوری انجام می‌شد که بیشتر مردم آن را از تجربه حکومت یا آموزش و تعلیمات درست محروم کرده بودند. به این دلیل است که ما تاکید بسیاری بر ایجاد ظرفیت و توانایی در دولت و حکومت کرده‌ایم. ...

"تاوقتی فقر، بی‌عدالتی و نابرابری شدید در دنیای ما ادامه دارد، هیچ‌یک از ما نمی‌تواند واقعا و به راستی آرام بگیرد."

وقتی می‌گوییم بهترین راه حل‌ها برای این مشکلات و چالش‌ها را تنها هنگامی می‌توان یافت که به اتفاق هم کار کنیم، این کار نیازمند تعهد هریک و همگی ما است. امروز همه ما باید از خود بپرسیم: من برای بهتر شدن محیطی که در آن زندگی می‌کنم چه کرده‌ام؟ آیا محیط زیستم را آلوده یا از آن محافظت می‌کنم؟ آیا نفرت نژادی را گسترش می‌دهم یا صلح و آشتی را تبلیغ می‌کنم؟ آیا خریدار کالاهای مسروقه هستم یا به کاهش جرم و خلاف کمک می‌کنم؟ آیا عوارض و مالیاتم را می‌پردازم یا برای پرداخت مالیات، هزینه خدمات و جواز و گواهینامه‌ها تقلب می‌کنم؟ آیا انتظار دارم همه چیز را دو دستی به من تقدیم کنند یا برای ایجاد زندگی بهتر برای خود و جامعه‌ام با مشاوران و نمایندگان محلی همکاری می‌کنم؟

سخنرانی در جریان هفته تمرکز بر ماسکاخانه، بوتاول، آفریقای جنوبی، ۱۴ اکتبر ۱۹۹۸

تا وقتی فقر، بی عدالتی و نابرابری شدید در دنیای ما ادامه دارد، هیچیک از ما نمی تواند واقعا و به راستی آرام بگیرد. ما هیچگاه نباید فراموش کنیم چگونه میلیون ها انسان در سراسر جهان برای مبارزه با بی عدالتی و سرکوب گری در حالی که ما در زندان بودیم، با همبستگی به ما پیوستند. آن تلاش ها به بار نشست و ما می توانیم در اینجا به پا خیزیم و در حمایت از ضرورت خلاصی از فقر به میلیون ها نفر در سراسر جهان بپیوندم.

فقر شدید و نابرابری شرم آور بلاهای بسیار وحشتناک عصر ما هستند - عصری که در آن جهان به خاطر پیشرفت های شگرف در علوم، فن آوری، صنعت و گرد آوری ثروت به خود می بالد.

ما در دنیایی زندگی می کنیم که از نظر دانش و اطلاعات به پیشرفت های عظیمی دست یافته است با این حال میلیون ها کودک در آن هنوز به مدرسه نمی روند. ما در دنیایی زندگی می کنیم که بیماری همه گیر ایدز ساختار زندگی ما را تهدید می کند. با این حال پولی را که صرف تسلیحات می کنیم بیشتر از پولی است که برای تضمین درمان و حمایت از میلیون ها نفری خرج می کنیم که با اچ آی وی زندگی می کنند. دنیای ما دنیای امید و نویدهای بزرگ است. این دنیا دنیای نا امیدی، بیماری و گرسنگی هم هست.

غلبه بر فقر تنها شعار خیرخواهانه نیست بلکه اقدامی برای گسترش عدالت است. این کار محافظت از حق اساسی بشر یعنی حق برخورداری از حیثیت و زندگی مناسب است. با ادامه فقر آزادی واقعی وجود ندارد. اقداماتی که از سوی کشورهای توسعه یافته لازم است، روشن و مشخص است.

نخست، تضمین عدالت در تجارت است. من پیشتر گفته ام عدالت در تجارت راهی به راستی مفید برای کشورهای توسعه یافته است تا تعهد خود را برای خاتمه دادن به فقر جهانی نشان دهند. دوم، پایان دادن به بحران بدهی کشورهای فقیر است. سوم، دادن کمک های خیلی بیشتر و حصول اطمینان از کیفیت عالی این کمک ها است. ...

کنسرت ۸ زنده، ژوهانسبورگ، آفریقای جنوبی، ۲ ژوئیه ۲۰۰۵

منتشر شده از سوی اداره اطلاعات همگانی سازمان ملل متحد/ دی پی آی / ۲۵۵۹ / ژوئن ۲۰۱۰- ۲
عکس روی جلد از سازمان ملل متحد / پی سودهاکاران/ عکس پشت جلد از بنیاد نلسون ماندلا / متیو ویلمن

www.nelsonmandela.org

١٨ ژوييه
روز بين المللى
نلسون ماندلا

WWW.UN.ORG/EN/EVENTS/MANDELADAY
WWW.FACEBOOK.COM/MANDELAINTLDAY

